

Gesinnane walle-öppetus, ni jölle ja tühhine fui ta olli ja rummal laps olleks piddand moistma, et se walle olli, — agga Geslased piddasid sedda töeks, ja oitasid walleprohweti sedda öppetust keikis pakuks laialti lautado, nenda et ürrikesse aia pärrost keikide süddamed selle umbrohhuga ollid täidetud, ja se festis vägga faua, enne fui rahwas sedda nimis ärraunnustassid; agga mis ma ütlen: ärraunnustassid? Gesti-rahwas peawad praego veel Neljapäwa öhtut isfiärrralissem pühhaaks öhtufs, ilma et naad issegigi teädwad, mispärrast? Sel öhtul woiwad naad ennemini laiskleda ja keik muud pahha ja üllekohut, agga mitte tööd tehha. —

Jummal ei anna ennoist mitte pilkada, ehk ta kül vägga faua meiega kannatab, ja faua etab, et patunne omma elitusse tee peält peaks ümberpöörma. Nenda olli Jummal ka sel aial furja walleöppetusse armastajattega vägga faua fonnatanud ja neid meleparrandomissele püüdnud melitada, — agga, ni fui üks töe-sanna ütleb: „Jumimala wesfid jahwatawad pitkamissi, agga jahwatawad peneste, — tullid ka sün rasked nuhtlusseid rahwa peale. — Need hirmjad sõead, nälja häddad ja rasked katso többed, kellest meile neil furwail pimmedusse aegades kulu-

tarbe, on kül haledad kuulda. Üks vägga suur sab-baga täht näitas ennast aastal 1556 ja täitis rahwast sure hirmo ja kartussega uende aejade pärast, mis nüüd odeti ja piddid tullemaga. Taahakśime meie keik neid nuhtlusse ja hirmo ajo, mis selle kureteist-kümne ma 100 aasta lõppetussel meie Ma peale on tulnud, ülespanna, siis woikśime seit ühhe sure ramato firjotada. Meie wöttame agga lühhidelt mõned tükkid neist välja.

Sel aial on meie ommad (Rootsi- ja Saksa) sõawäed Liivlandimaad, Tartu- liina, Virro- ja Järvamaad ning teisi lohti nisamma armotumal ja surjal kombel laastanud, fui Türkased ja Tatrad; naad on pölletanud, tapnud, risunud ja keik valjaks teinud, mis kätte said. Undid on suurte farjades külade ligijärges ünberjoosknud ja hirmsaste ulgnud, nenda et keigil hirm peale tulnud. Se pölle ka immeks panna: seit kartus ja surm on patto palk.

29. Julil 1574 on Tatrad mitto tuhhat meest, kes Merja-ma firriko alla ollid kokkotulnud, ällitselt finniwötnud, mitto neist surnuks lönud ja teised wang'i winud. Merjama firrik, kuhho siisse paljo tallomehhi naeste ja lastega ollid ärrapeitnud, on lahti murtud ja waenlased on keik finniwötnud ja